

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VROUWENEILAND

Blijspel in drie bedrijven

1880
door

KAREL DE WAELE

Postuum aan Karel De Waele (1874-1942)
met groeten van de derde generatie

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1988

(N° 1684)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1988 Toneelfonds J. Janssens / Karel de Waele

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

Joris Crombeen : matroos

Poté : machinist

Van Hove : scheepskok

Nestor : eerste stuurman

Hagelsteens : kapitein

Alex : tweelingsbroer van Hagelsteens

Mister Bloom : gangster, zich uitgevend voor handelaar

Lady Bloom : echtgenote van Mister Bloom en van zelfde makelij

Comtesse de Blavier : failliete zakenvrouw, zich uitgevend voor gravin

Angélique : zuster van de Blavier, zich uitgevend voor haar dienstmeid

Sara Toppel : a^lme^ermeisje, zich uitgevend voor ballerina

Tournedos : kanibaal

Entrecote : kanibaal

Filet-pur : kanibaal

TEN BEHOEVE VAN DE SPELERSKAPITEIN HAGELSTEENS

Nors, introvert type. Zegt het niet met vijf woorden als twee woorden volstaan. Kort en krachtig in uitdrukkingen en gebaren. Verliest wel een beetje zichzelf bij ontmoeting met zijn broer en bij het vinden van de schat. Straalt wel persoonlijkheid uit.

ALEX HAGELSTEENS

Idem, gebruikt wel eens meer de spottende weg.

JORIS CROMBEEN

Ongehuwd matroos boordevol levenslust. Ligt immer op "vinkenslag en op kwinkslag". Heeft een onverwacht sterk doorzicht bij probleemsituaties. Een groot gebrek van hem is zijn eeuwige drang naar eten, waardoor hij met zichzelf soms in tweestrijd komt.

POTÉ

Ruwe machinist, die niet leeft als hij geen krachttermen kan gebruiken. Wel een bekwaam iemand, maar wordt niet altijd au sérieux genomen.

VAN HOVE

Scheepskok met niet zo'n mals velletje. Wordt gewoon onhoudbaar bij de streken van de eten-stelende matroos Crombeen. Houdt van het leven en alles wat erbij hoort.

NESTOR

Plichtsgetrouw officier, voor wie "zijn" schip hoge waarde heeft. Na de schipbreuk wordt hij een verliefde jongeman, die de liefde zelfs boven zijn carrière stelt. Steeds vriendelijk en rechtuit.

MISTER BLOOM

Gangster met playboy-allures. Voor geld moet alles uit de weg, desnoods zelfs zijn eigen vrouw. Zeer onstandvastig karakter omdat hij teveel moet "zwenken" naar financiële doelen.

LADY BLOOM

Even gewetensloos als haar man, alhoewel ze erg lijdt onder zijn mogelijke scheefloperij. "Een villa in Tenerife" is haar hoogste levensdoel, al probeert ze soms heel luchtig te doen.

COMTESSE

Licht-geestelijk gestoorde dame, die zich ten onrechte haar titel aanmeet. Heeft wel heldere momenten, maar vervalt meestal in haar schizofrene levenswijze.

ANGELIQUE

In werkelijkheid de zus van de Comtesse. Tracht, ondanks haar venijnig karakter, toch haar zus tegen zichzelf te beschermen. Ook voor haar is rijkdom de oplossing.

SARA

Pretmeid, die zich anders wil voordoen. Daar heeft ze wel eens last mee. Zij heeft geen last van houdingen en gesprekken, waarbij ze soms moeilijk haar werkelijke "ik" kan verbergen. Genietster tot en met. Mooi en soms een tikkeltje pikant.

DE KANNIBALEN

Onbeschaafde lui, die slechts een "driemanstaaltje" praten. Zij worden wel veroverd door de wijn van de blanken, door hun electronisch materiaal en door hun mooie vrouwen. Toch zien zij in ieder menselijk wezen potentieel een maaltijd.

TEN BEHOEVE VAN KLEEDSTER EN GRIMEUSEHAGELSTEENS EN ZIJN TWEELINGBROER

Van groot belang is hier dat beide heren er omzeggens hetzelfde uitzien, de baard-snit inbegrepen. Zolang hij op het schip is, draagt de kapitein het klassiek officierenuniform; eens gestrand, blijft daar enkel de donkerblauwe broek en het blauwe hemd van over. "Toevallig" draagt ook de tweelingbroer zelfde hemd en broek. Beide heren zijn lichtjes grijzend aan de slapen en zijn om en bij de 40 jaar.

NESTOR

Op het schip uniform van Stuurman. Op het eiland blijft enkel de broek en een gescheurd hemd over. Nestor is amper 30 jaar en heeft een kranige, jongensachtige gelaatsuitdrukking.

CROMBEEN

Klassiek matrozenpakje, dat er op het eiland verfromfaaid uitziet. Kort haar. Zeer jonge indruk. Haarsnit ook zeer jong en guldig.

POTÉ

In werk-overall, zowel aan boord als op het eiland. Op het schip heeft hij steeds zwarte vlekken op armen en aangezicht. Jeugdige personage.

VAN HOVE

Lange broek en blauwe schort. Bolhoed zoals vroegere scheepskok. Schort en bolhoed zijn verdwenen, eens hij op het eiland is. Maakt in het geheel niet zo'n jonge indruk als Poté en Crombeen. Blozend aangezicht. Haardracht onverzorgd.

MISTER BLOOM

Pantalon en sporthemd, dat in tweede en derde bedrijf zijn eer verliest. Statige man van om en bij de 35 jaar. In eerste bedrijf uiterst verzorgd, naar het dandy-type toe, dus niet karig met schmink.

LADY BLOOM

Dame met éénstukskleed, dat op het eiland gescheurd is. In eerste bedrijf vrij sterk "opgetut" : wil een jonge indruk geven.

COMTESSE

Vrij ouderwets kleed. Haardracht ouderwets. Onregelmatige gelaatsuitdrukking, waar een "kraaiepoot" niet mag ontbreken.

ANGELIQUE

Zie Comtesse, maar algehele indruk jonger. Toch niet hip.

SARA

Aanvankelijk met blouse en rok, daarna met vrij uitdagende zonnejurk (mini). Loopt ook zo op het eiland. Ogen nogal opzichtig geschminkt. Is wel van nature uit mooi en vrij jong. Ook huidskleur mooi gebruikt.

TEN BEHOEVE VAN LICHT- EN GELUIDSREGIEA. LICHT

Immer volle licht, behalve bij het vergaan van het schip. Dan moeten de lichten kunnen aan- en uitflikkeren. Een draaiend licht als bij hulpdiensten moet voorhanden zijn.

B. GELUID

- Bij begin en einde van elk bedrijf : het geluid van de zee.
- Ontploffingen en brandgeluiden bij vergaan van het schip.
- Alarmsignalen bij vergaan van het schip.
- Geluidsband voor de berichten van de "ontvanger".
- Geluid van een tam-tam.
- Geluid van een helicopter.

E E R S T E B E D R I J F

DECOR

Het dek van een schip. De achterwand is een volledig uitzicht van zee en lucht. Aan de achterwand staat over de ganse lengte een verhoog gemonteerd met een breedte van ongeveer één meter en dalend naar de platte scène met twee treden, eveneens over de gehele lengte. Op het verhoogd platform staat een reling, die uitzicht geeft "op zee", over een lengte van ongeveer twee meter. Vooraan links, zeer dicht bij het doek, staat een gelijkaardige reling over ongeveer een vierde van de scènebreedte. Het dek kan links en rechts achteraan verlaten worden. In het midden rechts is een deur met cirkelvormig doorkijkglas in, die leidt naar de "machekamer". Verder zijn zichtbaar : trossen, scheepstouwen en een deel van de mast. Er staan vier strandzetels op de scène.

(Als het doek opengaat, staan Mr. en Mrs. Bloom aan de reling achteraan te keuvelen met de rug naar het publiek; in strandzetels rechts zitten de Comtesse en Angélique te dutten; zij worden wakker vanaf er gesproken wordt; aan de reling vooraan staat Sara in de zaal te turen; bij het begin van elk bedrijf is op de geluidsband telkens de zee te horen).

Mr. Bloom : *(terwijl hij zich omdraait)* En hoe vind je zo'n eerste vaart op de grote zee, juffrouw Sara? Is het niet adembenemend?

Sara : Zelfs meer dan dat, Mister Bloom ! Het is een ervaring die ik nooit meer vergeet ! De woeste golven die als dreigende schuimkoppen op ons afkomen en uiteenspatten als een fontein van duizenden pareltjes !

Mr. Bloom : *(terwijl hij naar Sara toe wandelt)* Jij hebt echt een dichterlijke ziel, juffrouw Sara ! Dat kan ik zo zien !

Lady Bloom : Het lijkt me nochtans dat je nogal dicht bij haar moet gaan staan om haar ziel te vinden !

Comtesse : Och, Lady Bloom, zo zijn die mannen nu éénmaal ! Hun eigen vrouw moet alles horen vanop een kilometer, maar als ze 't aan een andere vrouw moeten uitleggen, willen ze het desnoods in haar oor gaan fluisteren. Dat was ook zo met mijn lieve echtgenoot zaliger. *(Nu mijmerend)* Tja, dat is ondertussen ook al tien jaar geleden dat ik hem eronder gekregen heb ! ...

Angélique : Negen jaar, Comtesse, negen jaar ...

Comtesse : Ach, nog maar negen jaar? Arme sukkel van mij ! Ik dacht echt dat ik dit jaar mijn jubileum van tien jaar weduwe moest vieren ! *(nu dromend)* Kom er toch wat bijzitten, Lady Bloom ...

Lady Bloom : Nee, dank u, Comtesse, ik vind die zetels allesbehalve comfortabel. Eigenlijk, ja ... nu mag zo'n zeereis nog zo'n belevenis zijn, de accommodatie is toch niet alles !

Comtesse : Gelijk heb je ! De Stella is misschien wel een mooi schip, maar als ik dat vergelijk met mijn vijf andere zeereizen die ik maakte ...

Angélique : Eén, Comtesse, één ... !

Comtesse : Ach, slechts één? Dan moet ik dringend mijn neuroloog en mijn psychiater raadplegen !

Mr. Bloom : *(tot Sara)* Maar voor de rest is ze nog goed gezond hé? *(Van links komt eerste stuurman Nestor op).*

Allen : Goeie dag, eerste stuurman !

Nestor : Goededag samen ! En hoe verloopt de overtocht op onze Stella?

Comtesse : *(plots omgeslagen)* Geweldig, mijnheer Nestor, geweldig ! We zaten er net over bezig hoe ontspannend zo'n reis wel is. Kijk, we zitten hier al uren te zonnen !

Angélique : Een kwartier, Comtesse, een kwartier ...

Comtesse : *(op uurwerk kijken)* Ach zo? Tja, die Zwitserse uurwerken zijn ook niet meer als vroeger ...

Lady Bloom : Soms zin in een kop koffie, Comtesse? Gaan jullie mee?

Comtesse : Tja, waarom niet? Maar dan alléén décaféiné ! Mijn maag, weet je wel ...

Lady Bloom : *(tot echtgenoot)* Ga je mee, my dear? Zo'n hartversterkertje zal je goed doen !

Mr. Bloom : Heu ... ik weet niet ... Je hebt hier zo'n prachtig zicht ... *(naar Sara glurend).*

Lady Bloom : Ja, juist daarom ...

Mr. Bloom : ... op zee !!! Een prachtig zicht op zee ! Trouwens, we hadden net zo'n prettig gesprek !

Lady Bloom : Juist. En ik heb ervaring waar bij jou de meeste gesprekken op uitdraaien. Kom nu maar mee. Hier heb je drie vrouwelijke partners om mee te praten.

Mr. Bloom : *(terwijl hij met drietal linksaf gaat)* "Partners"; wat ze nu zegt : "Partners" ! Dat doet mij denken aan de koffiekranstjes van mijn schoonmoeder ...

Nestor : *(die ook bij Sara was gaan staan)* Arme Mister Bloom. Hij had het hier net zo naar zijn zin ! En onze Comtesse is ook wel een speciaal iemand, nietwaar, juffrouw Sara?

Sara : Als je 't mij vraagt, mijnheer Nestor, is dit ganse gezelschap nogal, heu ..., laat ons zeggen : niet zo alledaags. Nu ja, stoor u daar niet aan; ik ben wel meer gewoon. Want misschien is het wel de zeelucht die dat gevoel veroorzaakt. Maar toch ...

(Op dat moment verschijnt met forse stap en zeer nukkig kapitein Hagelsteens van rechts; zijn spreken is slechts brommen).

Nestor : *(in houding)* Middag, kapitein !

Hagelsteens : Mmm ... *(terwijl hij even nors linksaf gaat)*

Sara : Zie je wat ik bedoel ! En dat is "Kapitein" !

Nestor : Tja, maar dat ... dat is een ander verhaal, juffrouw Sara !

Sara : Hoe bedoel je?

Nestor : Tja, kapitein Hagelsteens is een zéér speciaal man.

Sara : *(met "getikt" gebaar)* Dat zie ik, ja ! Dat zie ik wel !

Nestor : Nee, zo is het nu ook weer niet. Luister. Kapitein Hagelsteens ...

(Op dat ogenblik komen Crombeen en Van Hove al vechtend van het verhoog gerold langs rechts; zij blijven half-liggend, half-zittend vechten op de midsceène, terwijl zij elkaar allerlei verwijten toeslingeren).

Van Hove : En ge moet er afblijven hé ! Ge moet er afblijven !

Crombeen : Ik zeg u dat ik er niet aan geweest ben ! Au ! Laat me gerust ! Ai ! Neen !

Van Hove : *(die Crombeen nu "eronder" heeft)* Nu zeg ik het nog één keer hé ! Ge moet van mijn eten blijven ! Ge moet met uw lompe matroospotten uit mijn kookpotten blijven ! Is 't nu verstaan?

Crombeen : Ik ben er niet aan geweest ! Ik ben er niet aan geweest ! Alleen even het deksel opgelicht om eens te ruiken !

Van Hove : En je neus moet je d'er ook uithouden !

Nestor : *(streng)* Gedään, ja? *(duo vecht verder; nu luider)* Gedään !!!

Crombeen : *(pruilerig)* Hij slaat mij altijd af, meneer ! Van 's morgens tot 's avonds krijg ik hier troef !

Van Hove : Alle dagen, hé meneer, maar alle dagen hé, zit die stomme matroos Crombeen in mijn keuken te neuzen ! Hij fret gans mijn boel op voor het op tafel komen ... ge ziet hem dan nog niet lopen !

Nestor : Wat is er aan de hand, matroos Crombeen?

Van Hove : Hij komt alle ...

Nestor : Gij moet zwijgen, kok Van Hove. Straks is 't uw beurt ! Wel, matroos?

Crombeen : Hij kan er niet tegen, meneer, dat ik even vlug kom snuisteren wat hij klaarmaakt ...

Van Hove : Ha ! Wat zegt hij? Snuisteren??!

Nestor : Gedään, Van Hove ! *(gaat nu naar Crombeen)* Ergens kan ik de kok gelijk geven, matroos Crombeen ! Het IS vervelend zoiets ! *(ziet nu gezwollen matrozentruitje van Crombeen)* Tiens, wat is dat hier? *(Haalt van onder truitje een slinger zwarte pensen)* Een darmontsteking, Crombeen? Of nog maar pas geopereerd?

Crombeen : *(betrapt)* Datte ... heu ... dat zien er precies trippen uit, hé meneer? Ik ... heu ... *(zwiert pensen naar Van Hove)* Hier zie, en let beter op waar ge uw gerief steekt !

Van Hove : *(tegelijk boos en triomfantelijk)* Zie je 't nu? Zie je wel !

Nestor : Matroos Crombeen, het lijkt me een geschikt ogenblik om het dek eens een flinke beurt te geven. Dàär vind je wel een borstel ! Ingerukt ! *(nu tot kok)* En jij terug naar je keuken !

(Van Hove spot, achter de rug van Nestor, met de bekende tonggebaren naar Crombeen; deze doet of hij niets ziet, begint te schrobben en zingt zeer begeistert :)

Crombeen : (zingend) Kok Van Hove, piest in de stove ...

(Een handgemeen kan slechts vermeden worden door de dreigende borstel van Crombeen en door de tussenkomst van Nestor; Van Hove vuistenballend rechtsaf)

Sara : Naarmate de gebeurtenissen zich opstapelen, krijg ik meer en meer gelijk, nietwaar, mijnheer Nestor?

Nestor : Tja, *(lachend)* maar dat is daar dan ook de hoofdprijs van onze loterij, hoor ! *(naar vegende Crombeen wijzend)*

Sara : Wat ging je daarnet vertellen over kapitein Hagelsteens?

Nestor : Ach ja, dät ! Wel, da's een heel verhaal ! De vader van kapitein Hagelsteens was ook een echte zeebonk ! Je weet wel, één van die kerels, die ziek werden als ze langer dan een week aan wal moesten blijven. De zee was zijn leven ! Dat werd nog een stukje erger toen zijn vrouw stierf ! Toen werd het schip gewoon zijn huis ! Nu heeft die kapitein twee kinderen - tussen haakjes : een tweeling nog wel - en die werden door hem op dezelfde manier opgeleid : vanaf hun prille jeugd direct het harde zeemansbestaan binnen !

Crombeen : Zo een beul !

Nestor : Matroos Crombeen, uw mening is hier niet gevraagd !

Sara : Vertel eens verder over de oude Hagelsteens ...

Nestor : Hij bleef een doordouwer tot aan zijn dood ! En net voor zijn dood gebeurde iets merkwaardigs. De oude ging gewoon tot het uiterste : zelfs zijn testament moest in zeemansstijl worden opgemaakt ! Hij verkocht zijn ganse vermogen en belegde dat in goudstukken. Dat vond hij veel avontuurlijker dan gewoon geld. Het deed een beetje denken aan de zee-lui die op schattenjacht gingen. De goudstukken stopte hij in een kist en met zijn laatste krachten maakte hij nog een lange zeereis. Tijdens die reis stopte hij de kist op een onbekende plaats. Hij kwam halfdood naar zijn vaderland en gaf net voor zijn dood aan zijn twee zonen een kaart. Wie de kaart als een waardig zeeman kon gebruiken, zou de schat wel vinden. Wie eerst de schat vindt, krijgt hem !

Crombeen : Waarmee grote kinderen zich toch allemaal bezighouden hé !

Nestor : Matroos Crombeen, ik denk aan vijf dagen piket !

Crombeen : Jawadde, 't is voor iedereen zoveel niet ! Ge moet dat niet doen meneer. Ge zijt wel bedankt, maar 't is zoveel als dat ik het gehad heb !

(Uit de deur van de machinekamer komt Poté stormen; hij loopt Crombeen gewoon omver, zoals nog meer zal gebeuren; hij slaat met de deur).

Poté : Vlamme miljaar; vlamme miljaar, miljaar, miljaar ...

(Op zijn gevloek komen van links Mr. en Lady Bloom gelopen)

Poté : *(tot Nestor)* Tien miljoen keren heb ik het al gezegd, hé meneer. Tien miljoen keren hé ! Vlamme miljaar !

Lady Bloom : Wat is er aan de hand?

Mr. Bloom : Brand?

Poté : Wutte? Brand? Vlamme miljaar, moest het maar brand zijn !

Nestor : Machinist Poté, als je je behoorlijk kan uitdrukken, mag je me zeggen wat er scheelt, maar als je dat NIET kan, verdwij dan !!!

(Poté bedenkt zich even, keert zich dan met een vloek om en verdwijnt door de deur; van links verschijnt kapitein Hagelsteens, nors als altijd; Nestor en Crombeen springen in houding).

Hagelsteens : Hm ... Lawaai aan dek?

Nestor : Kapitein, ik heb zojuist machinist Poté terug naar zijn machinekamer gestuurd wegens onhebbelijk gedrag.

Hagelsteens : Matroos Crombeen, haal hem !

(Crombeen af langs deur rechts; wordt bij binnenkomen terug overhoop gelopen door Poté).

Poté : Weg gij, vlamme miljaar ! O Kapitein ! *(Springt in houding).*

Hagelsteens : Problemen, Poté?

Poté : Kapitein, ik heb het vlamme miljaar al ...

Hagelsteens : Laat die vloeken achterwege, Poté ...

Poté : Kapitein, die twee pompen houden het nooit ! De druk in het ruim blijft maar stijgen. Ik vraag al een jaar om vervangstukken en ik heb ze nu vlamme miljaar nog niet !

Nestor : JIJ bent hier machinist, Poté ! Jij en niemand anders ! Jij moet dat zaakje kunnen oplossen, zonder het ganse schip in rep en roer te zetten !

Hagelsteens : Precies ! Zo is het !

Poté : Maar ik zeg u dat we in de lucht gaan vliegen !

(Het gezelschap kan een lach niet onderdrukken).

Nestor : Machinist, luister eens : de Stella vergaat nooit ! Onthoud dat !

Crombeen : Vliegt den blauwvoet, Stella op zee ! Heb je 't gehoord, Poté pistolé? *(waarbij Poté hem weer onderuit duwt; nu liggend)* Daarbij, cinema Paté, ge zoudt beter kolenvoerder bij François De Krimper gebleven zijn ! Als gij op een toneel komt, is't om zwart te lopen !

Hagelsteens : Dus Poté : ingerukt ! Aan uw machines ! Eerste stuurman, meekomen naar de navigatiekamer.

Nestor : Jawel, kapitein !

(Poté langs deur rechts af; Hagelsteens en Nestor links af; Crombeen veegt verder, tot hij ziet dat zijn oversten weg zijn; dan zal hij zich neerzetten).

Lady Bloom : Wat een schip ! Wat gebeurt hier toch allemaal? *(gaat met haar man zitten; dat doet ook Sara, waarbij zich een tafereeltje voltrekt waarbij Mr. Bloom er niet in slaagt naast Sara te zitten)* Maar ...

. veronderstel nu eens dat machinist Poté toch gelijk heeft ...

Mr. Bloom : My dear, er is niets aan de hand ! Je maakt je weer ongerust, is het niet, juffrouw Sara?

Sara : Dat mag trouwens niet ! Ik reken erop dat we ten laatste over vijf dagen ter bestemming zijn ! Ik heb een optreden dat ik moet nakomen.

Mr. Bloom : Een optreden? O, bent u zangeres of zo?

Sara : Nee, ik ben ballerina.

Crombeen : Haha ! Maurice Béjard ! Et voilà : comme ça ! *(waarbij hij zingend een ballerina met enkele passen nadoet onder gelach en applaus van het trio).*

Sara : Nee, matroos, zover heb ik het nog niet gebracht ! Houden jullie van ballet, mister en misses?

Lady Bloom : Heu ... wel ... daar hebben we zo bitter weinig tijd voor ! Tja, de zaken gaan voor, weet je wel ...

Mr. Bloom : Ja, zo zou je 't kunnen stellen. Eigenlijk zijn wij op zakenreis. We proberen wel het nuttige aan het aangename te paren ... *(kijkt verleidelijk naar Sara, maar Mrs. Bloom geeft hem een tik met de voet)*... Maar dat lukt niet altijd !

Sara : En toch begin ik van de Stella te houden !

Crombeen : Jaja, als 't warm weer is hé ... en als ge héél veel dorst hebt ! Maar als ge er tien van binnen hebt, krijgt ge hoofdpijn, mens, hoofdpijn !!

Sara : Ik spreek over het schip hier ! *(Op dat moment komen de Comtesse en Angélique van links op en blijven aan de reling meeluisteren)* Er heerst hier, ja, hoe zou ik het noemen ... : een zekere spanning !

Crombeen : Spanning? Ge zijt zeker ook nogal rap kontent, juffrouw Sara? Of ... *(nikkel valt)* Spreek je soms van dat verhaaltje dat onze eerste Stuur u daarjuist opgediend heeft? Wel, wel, wel !

Lady Bloom : Iets bijzonders?

Sara : *(geheimzinnig)* Wij zitten op een schip, waarvan de kapitein een schattenjager is !

Mr. Bloom : *(alert zoals zijn vrouw)* Wat zég je?

Sara : De kapitein jaagt op het fortuin van zijn vader; dat doet ook zijn tweelingsbroer. Het enige wat hij bezit, is de schatkaart, maar daar kan hij niet aan uit. Wie van beiden eerst de schat vindt, krijgt hem !

Comtesse : Maar ... échte broeders zouden toch samenwerken en samen zoeken en daarna de schat eerlijk verdelen?

Angélique : Comtesse, ben jij hier vorig jaar in deze zaal niet naar het toneel geweest? Daar hebben we toch geleerd dat geld niet gelukkig maakt !

Comtesse : Maar waarom raadpleegt de kapitein dan geen anderen daarover?

Crombeen : Uit schrik !

Angélique : Schrik? Weet jij er misschien méér over?

Crombeen : Een matroos, dame, een échte matroos, weet alles van zijn schip !

Mr. Bloom : Je ziet er anders niet zo bijzonder ... nou ja, hoe moet ik het zeggen? Je bent nu niet precies het type dat ... Enfin, je begrijpt me wel.

Crombeen : Mister Bloom; ik heb in mijn hele leven nog maar één mens ontmoet, die nog dommer is dan ik !

Mr. Bloom : O ja? Wie?

Crombeen : Jij ! En luister nu eens naar die dommerik; je kan misschien nog iets bijleren, vooraleer jullie gaan dromen van goud en parels en schatten en andere sprookjes !

Mr. Bloom : Ik vind je anders wel onbeschoft !

Lady Bloom : Zwijg ! Laat hém spreken !

Crombeen : Dank u, Lady. *(nu traag vertellend in gemakkelijke houding; aanwezigen hangen aan zijn lippen)* Op een avond was er feest aan boord. We vierden het tienjarig jubileum van de tewaterlating van de Stella. Er werd gefeest en ... een degelijke borrel achterover geslagen. Kapitein Hangelsteens, gewoonlijk nors en kortaf, ging boven zijn theewater. En je weet hoe het dan gaat met zo'n mensen : ze zwijgen geen minuut meer. En zo vertelde de Kapitein zijn levensverhaal. Je weet wel, dat van zijn vader en die schatkaarten en die tweelingsbroer. Daaruit bleek dat de beide broers, die altijd goede maats waren geweest, met elkaar in ruzie vielen vanaf ze de kaart in handen kregen. Zo zie je maar weer : dat smerige geld ! Maar er was meer ! In zijn zatte bui nodigde de Kapitein ons uit om 's anderendaags naar zijn kajuit te komen, waar hij ons de kaart zou tonen !

Mr. Bloom : En gingen jullie?

Crombeen : En of ! 's Anderendaags, nog voor het ochtendappèl, stonden we met zijn allen voor de deur van zijn kajuit !

Angélique : Ammai ! Wat spannend ! Doe verder !

Allen : Ssstt !

Crombeen : 't Is gedaan !

Comtesse : Hoe bedoel je?

Crombeen : Ja ! Einde van het verhaal ! De Kapitein deed weer even nors als altijd en zei dat hij van niets meer wist ! Maarre ... We hielpen hem een beetje ! Hoe dat het zat met die kaart en zo ... En toen schoot hij in een Amerikaanse koleire ! Dat we niet moesten rekenen van die kaart ooit te zien en dat hij ze op een onvindbare plaats ging wegstoppen en dat we niet moesten denken dat hij onze hulp nodig had !! En hop ! Op onze posten ! En vlug ! En rep je wat !

Sara : Heeft de kapitein er een vermoeden van wat er met zijn tweelingsbroer aan de hand is? Misschien heeft die de schat al lang gevonden?

Crombeen : Dat zou natuurlijk kunnen, maar het is erg onwaarschijnlijk. De kaart is onleesbaar ! Ergens moet er een sleutelcode in verborgen zitten, want in zijn zatte bui was de Kapitein alsmaar bezig over "en toch zal ik ze ooit kunnen lezen" !

Comtesse : Angélique, breng me naar mijn kamer. Het verhaal van die jonge matroos is me in de benen geslagen ! Wie laat nu een fortuin zomaar verloren gaan? Ach, die zeemanswereld ... *(terwijl beiden linksaf weggaan)*
Niets voor mij ! Ik heb het op mijn vijf vorige reizen ook al gezegd ...

Angélique : Eén reis, Comtesse, één reis ... *(linksaf)*

Sara : Ik begin er zo mijn eigen ideetjes over te hebben, matroos. Het zou wel eens één grote fantasie kunnen zijn ... Ondanks het feit dat ik er vóór uw uitleg aardig in geloofde.

Crombeen : Zo zijn ook de meningen verdeeld bij de bemanning. De enen vinden het sensationele bluff en leugens, en anderen hopen de één of andere dag de kaart eens te vinden ...

Sara : Het wordt ingewikkeld. Dus : niet meer aan denken ! Ik ga wat rusten naar mijn kamer. *(linksaf)*

Crombeen : *(met hongerige blik naar de keuken zijn maag betastend)* En ik heb nog wat werk ... heu ... ja, heu ... Ginder moet ik nog zijn voor een karweitje.

Mr. Bloom : *(zeer gespannen; wandelt met z'n lady naar reling vooraan)*
DE kans van ons leven !

Lady Bloom : *(angstig rondspeurend)* Dus ... jij gelóóft het !

Mr. Bloom : Het IS waar ! Hoe dikwijls heb je me al verweten dat ik alles durf zeggen als ik een pint gedronken heb ! Welnu, bij die kapitein is net hetzelfde gebeurd ! Het IS juist, zeg ik u !

Lady Bloom : Maar waarom liet hij zijn bemanning dan de kaart niet zien?

Mr. Bloom : Begrijp je 't dan niet? Hij kon zich wellicht de tong afbijten toen hij weer nuchter werd ! Niemand mocht dat zien ! Stel eens even dat één der bemanningsleden de kaart wél kon lezen ...

Lady Bloom : ... en er met de schat vandoor ging ! ... Ja ! Natuurlijk !

Mr. Bloom : Dus : DE kans van ons leven ! DE grote mogelijkheid om eindelijk uit de rats én uit de greep van de internationale politie te geraken !

Lady Bloom : Nou ... Dát weet ik nog zo niet ! Het is niet omdat we een schat vinden, dat Interpol ons gerust zal laten voor onze vorige ... heu ... stunts !!

Mr. Bloom : Je hebt vandaag géén fantasie, my dear ! De helft van het fortuin gebruiken we om gans Interpol om te kopen ! ...

Lady Bloom : Zomaar ...

Mr. Bloom : Zomaar ! En met de andere helft van het fortuin, koop ik voor jou ...

Lady Bloom : ... Een villa in Tenerife !

Mr. Bloom : ... Een nieuwe Colt punt 6 met geluidsdemper (*terwijl hij zijn pistool toont*) Zodat we eindelijk van die oude rommel vanaf zijn ! We hebben ze vorig jaar op dit toneel ook al moeten gebruiken !

Lady Bloom : En mijn villa in Tenerife ...?

Mr. Bloom : Of corse, my dear, of corse ! Een droom van een villa ! (*Langzaam ondeugend*) Met een eigen kok, met een tuinman, en ... heu... met zo'n drie à vier kamermeisjes, weet je wel, heu ...

Lady Bloom : Niet nodig, lieverd ! De bedjes maak ik zelf wel op ! Trouwens we zijn er nog niet ! We zijn hier nog altijd. Hier, op een halfvervallen schip, midden op de oceaan, ons uitgevend voor handelaars, achternagezeten door de helft van alle flikken ter wereld ...

Mr. Bloom : Dus : we treden in actie ! Vraag : noem mij een deel van het schip dat door weinigen mag betreden worden. Wat antwoordt onze lieve kandidate?

Lady Bloom : Misschien ... (*wijst naar deur rechts*) ... het technisch compartiment van de machinekamer???

Mr. Bloom : Precies ! Dus : take my hand and follow me ! (*echtpaar rechts machinekamer binnen*)

(*Van rechts komt heel omzichtig matroos Crombeen aansluipen, hij heeft een grote kom met spaghetti bij zich, overgoten met tomatensaus. Hij sluipt naar voorscène, neemt zich een zeteltje en treft de nodige voorbereidselen om te beginnen eten; de mimiek is hier zeer belangrijk. Net als hij op zijn vork een slinger spaghetti rolt, komt Van Hove van rechts; Crombeen ziet hem niet. Van Hove is om te barsten houdt zich toch maar koest en sluipt naar Crombeen. Deze wil net ruiken van de heerlijke spaghetti, maar wordt door Van Hove met zijn gezicht in de tomatensaus geduwd; op dat moment verschijnt Angélique van links*)

Van Hove : (*die de kom afneemt en Crombeen met een rood gezicht achterlaat*)
Blanke broeder groet zijn Rode broeder. Ugh ! Ugh ! Volgende maal blanke broeder zijn rode broeder in frietvet steken ! Ugh ! Ugh !
(*rechts af*)

Angélique : (*kan lachen met moeite bedwingen*) Arme jongen ! Wat een ravage !
Wacht, ik help wel ! (*Links af; even later terug op met een doek; op een knie gezeten, droogt ze Crombeens gezicht af*)

Crombeen : (*wenend in de stijl van Oliver Hardy*) Bezie mij, bezie mij ! Hier, hier hangt nog een lok. Ach miserie, miserie ...

Angélique : Maar waarom deed ie dat toch, die Kok Van Hove? Had je die spaghetti misschien ... gestolen???

Crombeen : (*langgerekt wenen*) Nééé ! (*Nu idem*) Jäää ! O, juffrouw Angélique, ik heb zo'n hooooonger !